Salzburg (?), 6. Jahrzehnt 15. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8381
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

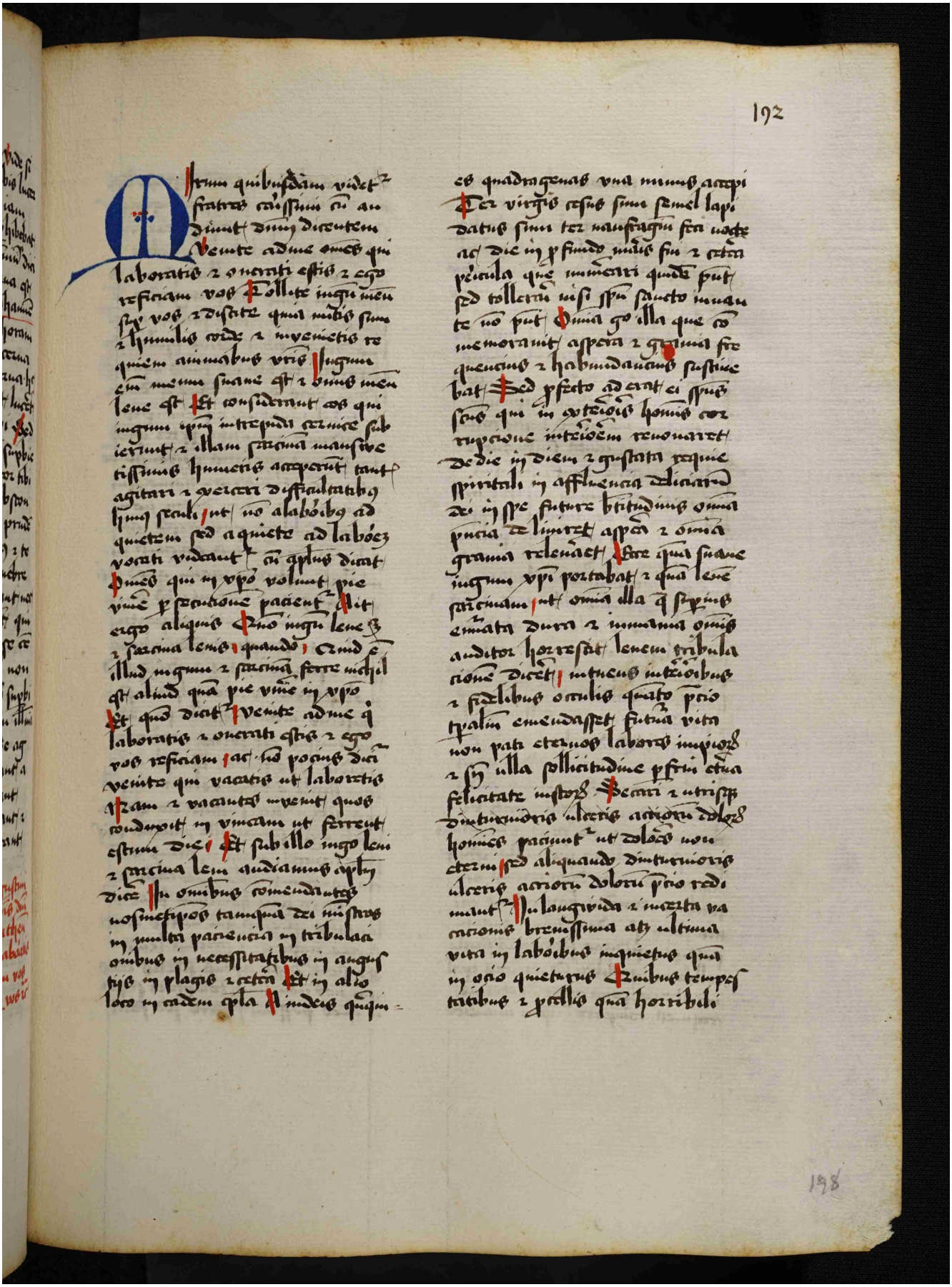

Mirum quibusdam videt fratres crassium se ad
dunt dnm dicentem
Venite ad me omes qui
laborati & onerati estis & ego
reficiam vos. Tollite iugu meum
super vos & discite quia mitis sum
& humilis corde & invenietis re
quiem animabus vris. Iugum
enim meum suave est & onus meum
leve est. Et considerant eos qui
iugum xpi intrepidi ferunt sub
iecerunt & illam supremam mansue
tissimam humilitatis acquirunt tant
agitari & vexari difficultatibus
huius seculi ut non alacriores ad
quietem sed a quiete ad laboes
vocati videantur. Si aptius dicat
Omnes qui in xpo volunt pie
vivere persecutionem patiunt. Dicit
ergo aliquis. Quo iugum leve &
sarcina levis? quando? Quid e
illud iugum & sarcina ferre nihil
est aliud quam pie vivere in xpo
Et quid dicit? Venite ad me qui
laborati & onerati estis & ego
vos reficiam. Ac sic possunt dici
venite qui vacatis ut laboretis
Iram & vacantes inveniunt quos
vindicavit in vineam ut ferretis
estum diei. Et sub illo iugo leve
& sarcina levis audiamus apstm
dicentem. In omnibus commendantes
nosmetipsos tanquam dei ministros
in multa patientia in tribulatio
nibus in necessitatibus in angus
tiis in plagis & cetera. Et in alio
loco in eadem epla. Iudeis quinque
es quadragenas una minus accepi
Ter virgis cesus sum semel lapi
datus sum ter naufragium feci nocte
ac die in profundo maris fui & cetera
pericula que numerari quidem potest
sed tollerari nisi spu sancto mancipa
te non potest. Omnia go illa que se
memorantur aspera & gravia fre
quentius & habundantius sustine
bat. Sed profecto adeunt ei spus
sancti qui in arteriis hominis cor
ruptione interiorem renovantur
de die in diem & gestatis requie
spiritali in affluentia delicias
dei in spe future beatitudinis omnia
pnia delinirent aspera & omnia
gravia relevant. Ferre quam suave
iugum xpi portabat & quam leve
sarcinam. Ut omnia illa q sp ferunt
amata duri & immanem omnis
auditor horrescat leve tribula
tione dicit. Mutuus interioribus
& fidelibus oculis quanto prio
ri valde emendasset futura vita
non pati eternos labores impiorum
& sy nulla sollicitudine pfrui etna
felicitate instorum. Semper & ut risp
dinturnudria ulceris acriorem dolorem
homines patiunt ut dolores non
eterni sed aliquando diuturniores
ulceris acriorem dolorem prio red
dant. In languidis & incertis va
cationes brevissima atq ultima
vita in laboribus inquietus quam
in ozio quietissimus. Tribus tempes
tatibus & procellis quas horribili